

Krucjaty

Wyprawy wojenne podejmowane w okresie od XI do XIII wieku przez chrześcijan zachodnich w celu oswobodzenia Ziemi Świętej spod panowania islamu.

Przyczyny

Systematyczna ekspansja islamu od 622 roku.

W 638 roku wojska islamskie zdobyły Jerozolimę.

W 1003 roku prześladowania chrześcijan w Egipcie.

W 1009 roku akty wandalizmu i profanacje w Jerozolimie.

W 1010 roku sułtan al-Hakim zniszczył Grób Święty.

Do 1016 roku zburzenie tysięcy kościołów na Bliskim Wschodzie.

W 1064 roku zmasakrowanie wielotysięcznej pielgrzymki niemieckiej.

W 1071 roku pod Manzikertem Turcy pokonali Bizancjum.

Cesarz zwrócił się do papieża z prośbą o pomoc.

Przebieg

LP	Daty	Przywódcy	Przebieg
1	1096-1099	Urban II w Clermont w 1095; Godfryd i Baldwin z Buillon, Rajmund, hrabia Tuluzy, Robert, książę Normadii.	Wyprawa kilkoma drogami, Wiele bitew z Turkami, Zdobycie Jerozolimy w 1099 r., powstało Królestwo Jerozolimskie.
2	1147-1149	Bernard z Clairvaux, Konrad III, król Niemiec, Ludwik VII, król Francji.	Odwet za zdobycie Edessy w 1144 r., Spory między dowódcami, klęska.
3	1189-1192	Fryderyk I, cesarz Niemiec, Filip II, król Francji, Ryszard Lwie Serce, król Anglii.	Odwet po klęsce pod Hittin w 1187 r.; zajęcie Akki, pokój z Salladynem, Demilitaryzacja Jerozolimy.
4	1202-1204	Papiestwo, Wenecja, Bonifacy z Montferrato.	Zajęcie Konstantynopola, powstało Cesarstwo łacińskie.
5	1217-1221	Andrzej II, król Węgier, Leopold VI, książę Austrii.	Nieskuteczny atak na Egipt, rozejm na 8 lat.
6	1228-1229	Fryderyk II, cesarz Niemiec.	Utworzono Królestwo Jerozolimskie.
7	1248-1250	Ludwik IX Święty, król Francji.	Nieudany atak na Egipt.
8	1270	Ludwik IX Święty, król Francji.	Nieudany atak na Tunis.

Zakony rycerskie

Joannici

Rycerze z Rodos, Kawalerowie Maltańscy,
Suwerenny Rycerski Zakon Szpitalników św. Jana Jerozolimskiego
(od 1113 roku).

Templariusze

Zakon Ubogich Rycerzy Chrystusa Świątyni Salomona
(1119-1312).

Zakon Krzyżacki

Zakon Szpitala Najświętszej Maryi Panny Domu Niemieckiego
w Jerozolimie
(1190-1525).

Ponad 20 innych zgromadzeń męskich i ich żeńskich gałęzi.

Św. Bernard z Clairvaux (1090-1153),

Pochwała nowego rycerstwa,

oprac. M. Małecki, przeł. I. Kowalska-Nawrocka, (Szlakiem krucjat 1),
Zabrze – Tarnowskie Góry 2012.

Rozdział III. O rycerzach Chrystusa (s. 22-25)

„Tym sposobem rycerz Chrystusa zadaje śmierć w pełni pewny i otrzymuje ją z jeszcze większym spokojem. Nie na próżno nosi miecz, jest bowiem wasalem Boga, zatem otrzymuje go dla pomszczenia i karania tych, którzy źle czynią i wynagradzania tych czyniących dobro. Kiedy zatem rycerz zabije złoczyńcę, nie jest on mordercą, lecz jeżeli mogę tak powiedzieć, pogromcą zła. Wykonuje on ściśle zamysły Chrystusa karząc tych czyniących zło i zjednując sobie tytuł obrońcy chrześcijan. (...)

Jednakże nie trzeba byłoby zabijać samych pogan, gdyby można było ich powstrzymać przed urąganiem wiernym lub przed ich ciemieniem inaczej niż poprzez śmierć”.

